

Synopse hry *Nomen proprium Floris Nazaraei* vydaná F. B. Mikovcem

PŘEDEHRA

Květ Nazaretský bílý a červený lítostí pohnut nad kvítkem nevinnosti, kterého pro to samé jméno: Kvítek, světem jako zapáchajícího, slepá smrt zároveň s jinými marnosti kvítkami do pece uvrci umiňuje. S usouzením lásky boží pravidla přátelství se přidržuje: Přítel druhý Já, podle kterého jej sobě bez toho také v barvách podobného jmenem svým a vůni poznamenává, by někdy do ráje nebeského přesazen byl.

ÚVOD PRVNÍ

Edmundus předepsaný sobě od učitele školní o Ježíškovi cvičení prve než krásně požádá, do kaple se ubírá, kdežto jemu svou práci obětuje.¹

ÚVOD DRUHÝ

To cvičení když připravuje Edmundus, nápomocníka má Ježíška, sobě osobně přítomného.

ÚVOD TŘETÍ

Přichází od paní matere posel s bílými šaty, dvě žíněné pásy nesoucí. Zle to matce vykládá Florimundus (Edmundův bratr). Raduje se z toho Edmundus.

ÚVOD ČTVRTÝ

Na hlas zvonu do školy volajícího potkává se s Florimundem a s Edmundem Kosmophilus a jiní spolu-učenci, kteří prvního mrzutosti, druhého pak veselosti se diví. Díl² poslaný od matere dar schvaluje. Díl stížnost Florimunda za slušnou uznává.

ÚVOD PÁTÝ

Vyhotovené školní cvičení když podávají žákové, Edmundus, že nad jiné uloženou literární práci trefněji složil, za odplatu voskový Ježíška kontrfekt³ dostává.

ÚVOD ŠESTÝ

Někteří závistivci spolu-učedlníci radí se, kterak by mohli Edmunda o jeho dárek připravit, co Florimundus z umluveného s nimi platu dovesti slibuje.

¹ Zasvětit, světit.

² Část (tj. spolužáků).

³ Podobizna, portrét. Může jít o obrázek nebo o sošku.

ZPĚV

pod heslem v růžích, mládeže povahy představuje, ne jednotejně, vlévání nebeských milostí přijímající.

ÚVOD SEDMÝ

Edmundus chtíc daru od učitele nabytého podle pohodlnosti času nejlépe užívati, s pobožnějšími Ježíškovi jesličky strojí, před kterými on žíněnou páskou opásaný, rozkošemi nebeskými oplývá.

ÚVOD OSMÝ

Pobožně zaměstkaného Edmunda Florimundus s některými potvorně přetvářenými⁴ na utíkání přivádí a voskový Ježíška obraz popadše odnáší.

ÚVOD DEVÁTÝ

Třepetající se od strachu Edmundus po malém oddechnutí rozpomíná se na složený v jesličkách dar. Kam aby se navrátili, sebe a tovaryše vzbuzuje.⁵ Ale tam poklad svůj božský nenaleznuv, do hořkého pláče se dává.

ÚVOD DESÁTÝ

Florimundus, aby podezření učiněné krádeže od sebe odvrátil, Edmunda náramně zarmouceného s vyličeným⁶ přátelstvím do hry zve.

ÚVOD JEDENÁCTÝ

Nepokojný lítostí pro ztraceného Ježíška Edmundus od hráčů se odděluje. Kterému nárůživostem bolesti a lásky povolujícím Ježíšek se ukazuje a od něho poznati dává, toho zanechajíc naučení: aby proti všem hrůzám, také smrti, svatým nápisem čelo poznamenal: „Ježíš Nazaretský“.

ÚVOD DVANÁCTÝ

To z daleka znamenající spolu-učenci pykají pro počatou proti Edmundovi závist, a jemu za tovaryše pobožnosti s odprošováním svého provinění se obětují.

ZÁVĚREK

Napomíná se mládež, chce li ovoce božského přátelství s květem Nazaretským účastna býti, aby se přičinila, bělost nevinnosti a červenost stydlivosti – která dle Aristotela: nejkrásnější barva a podle smyslu Diogenesa: barva ctnosti jest – míti a s těmi barvami v podobenství jeho setrvati.⁷

O. A. M. D. G.

⁴ S několika druhy v maskách.

⁵ Povzbuzuje.

⁶ Předstíraným.

⁷ Podobat se mu.